

fige et Par Ord til Afslutning. Der foreligger, saa vidt jeg skjønner, ikke noget egentligt Dissenspunkt mellem den ærede Minister og Udvalget eller Dele af samme, med Undtagelse af det først tillede Endringsforslag. Jeg skal ikke negte, at det forekommer mig, at saa vel den meget ærede Minister som ærede Medlemmer have tillagt dette Endringsforslag altfor stor Betydning fra deres Standpunkt. Jeg tror ikke, at Stillingen i det Hele berettiger til at befrygte, at man ikke i næste Finansaar skulde kunne anvende paa dette Skib den Arbeidskraft, som man har kalkuleret, dersom man fulgte Flertallet. Arbeidskraften er anslaaet til 190,000 Kr. og drages dette fra 822,000 Kr. bliver der endda tilbage 632,000 Kr. til Anskaffelse af Materiel. Der er foreslaaet til særlig Anskaffelse et Beløb af henved en Million Kr., og det er min Overbevisning, at Marinebestyrelsen ikke vil komme i nogen som helst Forlegenhed ved at bestille sine Materialier under saadanne Betingelser, at den kan nøie sig med et Uddrag paa 632,000 Kr. for disse Materialier. Derfor er efter min Opfattelse Spørgsmaalet af ærede Modstandere af Flertallet skruet op til en Spide, som det slet ikke fortjener. Vi ere jo alle enige om at ville have Panterskibet bygget, bygget ogsaa inden for en rimelig Tid, men vi ere af noget forskjellig Opfattelse med Hensyn til Spørgsmaalet om, fra hvilken Kilde de ekstraordinære Beløb skulle komme. Vi ere tidligere gaaede ud fra en ordinær Bevilling af 500,000 Rd., nu en Million Kroner. Vi gif for nogle Aar siden velvillig ind paa at forhøje denne ordinære Bevilling under Skibsbygningsskontoen til 1,200,000 Kroner. Det har man taget til Indtægt, og det Spørgsmaal tager man aldrig mere op, hvilket vi heller ikke skulle bebrejde de Herrer; men man maa ikke glemme, at dette ordinære Beløb er man gaaet ud fra som det, man egentlig kunde afse fra de ordinære Indtægter. Nu er det ganske vist, at de ordinære Indtægter — for saa vidt man kan kalde alle de Indtægter, der flyde af den nuværende Skatteordning, saa — ere flydte rigeligere ind, end man havde paa-regnet; men det berettiger aldeles ikke os til at give større Bevillinger af disse Indtægter, end vi have bestemt efter den tidligere lagte Plan, fordi disse Skatter meget trænge til Reform, og fordi man har modsat sig disse Reform. Dersom man vilde give os Skattereformer og sætte os i Stand til at faae Indtægten paa en efter vor Anskuelse mere retfærdig Maade, da vilde den Misforstaaelse, den Uoverensstemmelse om Kilderne til de ekstraordinære Udgifter, der hersker mellem os, være hevet, og ikke for Diebliffet være det Stridspunkt, der ligger os imellem. Jeg maa derfor fastholde, at Modstanden mod Flertallets Anskuelse om dette Punkt har skruet Spørgsmaalet op til en Betydning, det ikke har, hvorimod jeg maa fastholde, at vi fra vor Side ere fuldt

berettigede til at hævde den Betragtning, at hvad man vil have ekstraordinært ud over, hvad der sædvanlig har været bevilget, maa man se at faae gennem de Kilder, som vi nu gjentagende Gange have anvist. Det meget ærede Medlem for Kjøbenhavn's 8de Valgfreds (Navn) var saa venlig at tage nogle Ord af mig fra ifjor til Indtægt; det skal jeg give ham Lov til; dersom han kan bruge dem til Støtte for sine Anskuelser, skal det være mig særdeles hjært, men jeg skal gjøre ham opmærksom paa, at jeg vedblivende indtager det samme Standpunkt, som jeg indtog ifjor. Jeg gaar nemlig ud fra som Forudsætning, at jeg er villig til at bevilge den høitæredede Regjering et Beløb af 1,600,000 Kr. til det omtalte Skib i Aar, af hvilke de c. 800,000 Kr. kunne opføres ekstraordinært paa Finansloven og de andre 800,000 Kr. paa den ordinære Konto. Det var det Samme, som jeg yttrede ifjor; men Forudsætningen for de 800,000 Kroners Opførelse paa det ekstraordinære Budget i Finansloven er, at man tilveiebringer Beløbet ved den omhandlede ekstraordinære Skat. Deri ligger det ærede Medlems Misforstaaelse af mine Ord. Det ærede Medlem troede, at, fordi jeg sagde, at dette Beløb skulde bevilges ekstraordinært paa Finansloven, det derfor ogsaa skulde tages af de ordinære Indtægter. Det ligger ingenlunde i mine Ord „ekstraordinært paa Finansloven“. Min Stilling i Aar er som ved 3die Behandling ifjor, at det skulde lykkes os at faae en velvillig Modtagelse for det Forslag om en Formueskat, som selv det ærede Medlem ikke kan lide. Hvad nu angaar det ærede Medlems Ytring om Flertallets Kjærlighed til Marinen, og at det ikke viste den tilsvarende i Handling, maa jeg sige det ærede Medlem, at han ikke har Ret til at gjøre os en saadan Bebreidelse. Naar det ærede Medlem vil se paa det Forslag om en Bevilling paa c. 20 Millioner, der efter Flertallets Indstilling er vedtaget af Folkethinget angaaende en Udvidning af Søforsvaret; maa han vist indrømme, at en Beslutning om et saadant Tilbud er noget mere end Ord. Men saa siger det ærede Medlem: Ja, men I ville have en Formueskat til at betale det, deri ligger det. Ja, saa kunne vi lige saa godt sige, at det ærede Medlem tænker paa Flaaden med Kjærlighed, men ikke vil vise den tilsvarende i Handling. Det gaar her som paa mange andre Punkter, vil man først vedlægge sine Ord med Billighed til selv forholdsvis at deltage i Udgifterne, saa vedlægger man sine Ord med Handling, og det vilde de ærede Modstandere af Flertallet gjøre, naar de viste Billighed til at gaa ind paa en saadan Indtægtskilde, som vi have foreslaaet. Hvorvidt dette iøvrigt er Flertallets sidste Ord, eller hvorvidt Thinget vil følge Flertallet her, derpaa skal jeg ikke indlade mig, det maa være Fremtiden forbeholdt. Jeg henstiller til det ærede Thing, hvorvidt det vil følge Flertallet i denne